

JANUSZ HAJKOWSKI

ur. 1937; Lublin

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, II wojna światowa, PRL
Słowa kluczowe	projekt Archiwum Historii Mówionej - opracowanie i udostępnienie online najcenniejszych zasobów, Hajkowski, Bolesław ps. "Sosna", historia Bolesława Hajkowskiego

Mój stryj Bolesław Hajkowski pseudonim „Sosna”

Miałem dwóch stryjów na Kowalskiej, to chodziłem do stryjów. Dlaczego chodziłem do stryjów tak często - bo nie miałem w tym czasie ojca. Mój ojciec walczył, brał udział w wojnie obrony w 1939 roku. Już 18 września, czyli po osiemnastu dniach wojny, dostał się do niewoli niemieckiej i przebywał w Stalagu 3B jako jeńiec wojenny. Wrócił w 1946 roku dopiero do domu, do Lublina. Więc chodziłem do stryjów, no bo widziałem w nich mężczyzn, ojca. Dziecko potrzebowało mieć trochę kontakt z kimś bliskim. A syn jednego z tych stryjów był dowódcą grupy partyzanckiej w okolicach Łęcznej. Nazywał się tak, jak i ja, Hajkowski, a miał na imię Bolesław, pseudonim „Sosna” O nim pięknie pisał Wojciech Siemion, dziennikarz Kuriera Lubelskiego, piękną książkę wydał na jego temat. Nie mam tej książki, choć mam inną książkę, gdzie jest wzmianka o Bolku, który się wstawił wielkim bohaterstwem jako dowódca tej grupy partyzanckiej. Chyba ze cztery czy z pięć lat temu byłem pacjentem u jakiegoś lekarza, u kardiologa w SPSK 4. Jak przeczytał kardiolog, a był w wieku takim gdzieś koło 40 lat, moje nazwisko, mówi: „A proszę Pana, a czy Bolesław imię, to Panu coś mówi?” - „Tak, to jest mój brat stryjeczny” - „Proszę Pana, to bohater” On podobno w Łęcznej, na ulicy, podszedł do grupy żandarmów stojących na ulicach Łęcznej, i na dowódcy tych żandarmów wykonał wyrok. Strzelił mu w łeb, w głowę. Zastrzelił go i odszedł. A pozostali Niemcy byli tak zdezorientowani przez jego odwagę, że nie zareagowali w ogóle. Albo się bali o swoje życie, o siebie, albo stres tak spowodował, że ich tak sparaliżowało. A on sobie odszedł, zaraz go wchłonęła ta grupa partyzancka i zniknął. Dowiedziałem się o tym przypadkowo od lekarza Zakrzewskiego przed czterema, pięcioma laty, co mnie bardzo zaskoczyło, bo tego nie wiedziałem, że był takim bohaterem. Bolka widziałem dwa razy w życiu. Widziałem go w 1945 roku, spotkałem go u stryja w domu. Był to wysoki mężczyzna, stąd pseudonim „Sosna” Miał gdzieś tak koło metr dziewięćdziesiąt wzrostu, był bardzo odważny, zbudowany mocno. Drugi raz go spotkałem w mieszkaniu mojego

brata rodzonego, gdzieś w latach 80-tych. Były to już szczątki człowieka. Był tak zniszczony, bo przez cały czas, od roku 1945, jak go widziałem pierwszy raz, do drugiego spotkania siedział w więzieniu. Tu w naszym polskim więzieniu, bo był dowódcą jakiegoś tam BCh, to były Bataliony Chłopskie, i za to był później prześladowany, i siedział w naszym więzieniu w Polsce Ludowej. Dwa miesiące, czy trzy miesiące później, po tym ostatnim spotkaniu, Bolek skończył życie, bo po prostu był tak wykończony w szpitalu, że już nie mógł dalej żyć. Zwolniono go tylko dlatego, że to były już jego ostatnie dni życia.

Data i miejsce nagrania	2021-06-17, Lublin
Rozmawiał/a	Piotr Lasota
Redakcja	Piotr Lasota, Małgorzata Mcejewska
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"